

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 78.908 van 23 februari 1999
in de zaak A. 77.750/IX-1030.**

In zake : 1. Marc MINNE,
2. Roger Taelman,
die woonplaats kiezen bij
advocaat Ph. VANDE CASTEELE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Vossendreef 6, bus 8

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
minister van Landbouw en van Kleine en
Middelgrote Ondernemingen.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Marc MINNE en
Roger Taelman op 9 maart 1998 hebben ingediend om de
vernietiging te vorderen van het koninklijk besluit van
5 februari 1998 tot wijziging van het koninklijk besluit
van 27 november 1985 tot bepaling van de regels inzake
de organisatie en de werking van de beroepsinstituten
die voor de dienstverlenende intellectuele beroepen zijn
opgericht;

Gelet op het arrest nr. 77.029 van
19 november 1998 waarbij de debatten worden heropend en
de zaak wordt vastgesteld op de openbare terechtzitting
van 14 december 1998;

Gehoord het verslag van voorzitter
J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van advocaat
Ph. VANDE CASTEELE, die verschijnt voor verzoekers, en
van advocaat L. VAEL, die loco advocaat M. MAHIEU
verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het advies van auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De kaderwet van 1 maart 1976 tot reglementering van de bescherming van de beroepstitel en van de uitoefening van de dienstverlenende intellectuele beroepen, hierna te noemen de kaderwet, bepaalt in artikel 1 dat de Koning, op verzoek van één of meer belanghebbende beroepsverbonden, kan besluiten de beroepstitel van een dienstverlenend intellectueel beroep te beschermen en de uitoefeningsvoorwaarden voor dat beroep vast te stellen.

Artikel 2 van de wet bepaalt dat voor elk van de betrokken beroepen een beroepsinstituut wordt ingesteld.

Artikel 6, § 2, van de kaderwet bepaalt dat lid van het instituut is "eenieder die op het tableau van de beoefenaars of op de lijst van de stagiairs is ingeschreven". Artikel 8 van de kaderwet vertrouwt het opmaken en het bijhouden van dat tableau en van die lijst toe aan de "Kamers" -blijkens artikel 6, § 3, eerste lid, van de kaderwet organen van het instituut-, te weten twee "uitvoerende Kamers" (een Nederlandstalige en een Franstalige) en, beslissend over de beroepen tegen de beslissingen van die "uitvoerende Kamers", twee "Kamers van beroep" (een Nederlandstalige en een Franstalige).

De Nationale Raad van het betrokken beroepsinstituut staat krachtens artikel 7, § 1, van de kaderwet onder

meer in voor het opstellen van de voorschriften van de plichtenleer en van het stagereglement.

1.2. De leden van de diverse organen van het beroepsinstituut worden voor zes jaar verkozen door de personen die op het tableau van de beoefenaars zijn ingeschreven, aldus artikel 6, § 3, van de kaderwet. Daar is ook bepaald dat de Koning de verkiezing regelt. Dat geschiedt bij het koninklijk besluit van 27 november 1985 tot bepaling van de regels inzake de organisatie en de werking van de beroepsinstituten die voor de dienstverlenende intellectuele beroepen zijn opgericht.

Hoofdstuk I (de artikelen 1 tot 9) ervan regelt de samenstelling van de Nationale Raad en de Kamers.

Luidens artikel 2 worden de leden van de Nationale Raad bij geheime stemming verkozen door alle personen die op het tableau van de beoefenaars zijn ingeschreven door een Kamer behorend tot dezelfde taalgroep als zij, en die niet gestraft zijn met schorsing. Artikel 3 bepaalt dat de leden van de Nationale Raad worden verkozen uit kandidaten die sedert ten minste drie jaar zijn ingeschreven op het tableau van de beoefenaars en die geen tuchtstraf hebben opgelopen, tenzij zij in ere werden hersteld, onder voorbehoud van het bepaalde in artikel 71. Luidens artikel 8, § 1, worden de leden van de Kamers, met uitzondering van de voorzitter van de Kamers van beroep, verkozen door de personen en volgens de regels bepaald in de artikelen 2 en 4; luidens § 2 zijn de voorwaarden tot verkiesbaarheid dezelfde als die vermeld in de artikelen 3 en 4.

Hoofdstuk II (de artikelen 10 tot en met 23) van dat besluit vertrouwt "de organisatie van de verkiezingen" toe aan "het bureau van de Raad", samengesteld uit de voorzitter, de ondervoorzitter en de penningmeester van de Nationale Raad.

1.3. Ten aanzien van een nieuw beroepsinstituut, zoals dat van de gezworen landmeters-experten, dat bij

koninklijk besluit van 18 januari 1995 wordt ingesteld, is in overgangsbepalingen voorzien in de kaderwet en het voornoemde koninklijk besluit van 27 november 1985.

1.3.1. Voor het lidmaatschap bepaalt artikel 17, § 1, van de kaderwet ten gunste van "de personen die op de datum waarop een ter uitvoering van deze wet genomen besluit in werking treedt het gereglementeerd beroep uitoefenen", dat ze, op hun verzoek, worden ingeschreven op een lijst opgemaakt door de burgemeester van de gemeente waar zij hun hoofdvestiging hebben. Artikel 17, §§ 3, 4 en 5, bepaalt voorts dat over de definitieve lijst twee "Raden van erkenning" (een Nederlandstalige en een Franstalige) beslissen nadat ze uitspraak hebben gedaan over het beroep ingesteld door hen aan wie een inschrijving op een gemeentelijke lijst werd geweigerd. De personen die op de definitieve lijst voorkomen, zo bepaalt artikel 17, § 5, derde lid, nog, nemen deel aan de oprichting van het beroepsinstituut en worden op het tableau van de beoefenaars van het beroep ingeschreven zonder het bewijs te moeten leveren van hun beroepskennis en van het vervullen van de stage.

De overgangsregeling van het voormelde wetsartikel wordt "georganiseerd" in een koninklijk besluit van 24 juni 1987. Artikel 17 van dat besluit bepaalt dat elke Raad van erkenning de definitieve lijst voor het betrokken beroep opstelt, rekening houdend met de door hem ingevolge beroep genomen beslissingen. De secretaris kan er met instemming van de voorzitter wijzigingen in aanbrengen wanneer er verandering is gekomen in de ligging van de hoofdvestiging of het domicilie van de betrokkenen. De definitieve lijsten worden aan de minister van Middenstand per aangetekend schrijven toegezonden binnen vijftien dagen na de betekening van de laatste beslissing. Artikel 18 van dat besluit bepaalt met betrekking tot de beslissingen van de raden van erkenning : "In geval van vernietiging van één van hun beslissingen door de Raad van State, wordt

het dossier teruggezonden naar de kamer van beroep van het betrokken Beroepsinstituut".

1.3.2. De overgangsregeling voor de eerste verkiezingen is te vinden in het onder 1.2. vermelde koninklijk besluit van 27 november 1985. Artikel 69 van dat besluit bepaalt dat een "verkiezingscommissie" "alle aan het bureau van de Nationale Raad toevertrouwde bevoegdheden waarneemt"; onder 1.2. is gezien dat aan het bureau van de Nationale Raad "de organisatie van de verkiezingen" is toevertrouwd.

Luidens artikel 70, § 1, van dat besluit moeten de eerste verkiezingen ten laatste plaatshebben 18 maanden na de datum waarop het besluit tot reglementering van het beroep in werking is getreden; voor de landmeters-experten onroerend goed is dit 8 september 1996. In § 2 wordt bepaald dat de op de (in artikel 17 kaderwet) bedoelde lijsten ingeschreven personen die de in artikel 17, § 2, van de kaderwet bedoelde provisie hebben betaald, aan de verkiezingen mogen deelnemen. Luidens § 3 kunnen deze personen die ten minste 30 jaar oud zijn en een getuigschrift van goed zedelijk gedrag voorleggen, kandidaat zijn. Het is deze paragraaf die door artikel 3 van het bestreden besluit wordt aangevuld.

Artikel 72 bepaalt dat de kiezers minstens 45 dagen vooraf bij rondzendbrief worden verwittigd van de door de voorzitter van de verkiezingscommissie bepaalde dag en uren van de verkiezingen; kandidaturen moeten ten laatste 30 dagen vóór die datum worden ingediend.

1.4. Op 11 oktober 1990 dienen de Belgische Unie van Landmeters en Meetkundigen-schatters van onroerende goederen en de Koninklijke Federatie der Zelfstandige Landmeters-experten, overeenkomstig de kaderwet, een verzoek in met als doel "de reglementering van de

beroepsactiviteiten en de bescherming van de titel van landmeter-expert onroerende goederen te bekomen".

Aangezien artikel 15 van de kaderwet bepaalt dat zij niet van toepassing is op de titularissen van een beroep dat reeds is gereglementeerd door een specifieke wet, werd bij artikel 1 van de wet van 6 augustus 1993 betreffende de opheffing van het koninklijk besluit van 31 juli 1825 houdende bepalingen nopens de uitoefening van het beroep van landmeter, eerst dat besluit opgeheven met ingang van de datum van inwerkingtreding van een koninklijk besluit houdende reglementering van het beroep van landmeter-expert onroerende goederen, met toepassing van de kaderwet; het voornoemde verzoekschrift werd geacht te zijn ingediend met toepassing van de kaderwet. Krachtens artikel 2 van de wet van 6 augustus 1993 mag niemand het beroep van landmeter als zelfstandige uitoefenen, tenzij hij voldoet aan de voorwaarden vastgesteld overeenkomstig de kaderwet en na beëdiging. Krachtens artikel 3 kunnen degenen die gedurende de twee jaren die volgen op het jaar van de inwerkingtreding van het koninklijk besluit tot regeling van het beroep van landmeter-expert onroerende goederen, genomen ter uitvoering van de kaderwet, het gereglementeerde beroep hebben uitgeoefend in ondergeschikt verband of onder statuut, onder de voorwaarden en sedert een datum bepaald door de Koning, indien zij het beroep als zelfstandige willen uitoefenen, zich als beroepsbeoefenaar laten inschrijven op de lijst van het Beroepsinstituut opgericht ter uitvoering van de kaderwet en de in artikel 2 bedoelde eed afleggen.

1.5. Het koninklijk besluit van 18 januari 1995 tot bescherming van de beroepstitel en van de uitoefening van het beroep van gezworen landmeter-expert richt bij artikel 1 een Beroepsinstituut van gezworen landmeters-experten (B.I.L.) op.

Artikel 2 reglementeert het zelfstandig hoofd- of bijberoep van gezworen landmeter-expert en het voeren van die titel en luidt als volgt :

"Niemand mag als zelfstandige, in hoofd- of bijberoep, het beroep van gezworen landmeter-expert uitoefenen of de beroepstitel voeren van 'gezworen landmeter-expert B.I.L.' of 'gezworen stagiair landmeter-expert', tenzij hij is ingeschreven op het tableau van de beoefenaars van het beroep of op de lijst van de stagiairs die door het Instituut bijgehouden worden, of, indien hij in het buitenland gevestigd is, geen machtiging heeft verkregen om het beroep occasioneel uit te oefenen.

Hij moet de eed, bedoeld bij artikel 2 van de wet van 6 augustus 1993 betreffende de opheffing van het koninklijk besluit van 31 juli 1825 houdende bepalingen nopens de uitoefening van het beroep van landmeter, hebben afgelegd".

Artikel 3 omschrijft de werkzaamheid van gezworen landmeter-expert. Artikel 4 somt de voorwaarden op waaraan de beoefenaars van het gereglementeerde beroep moeten voldoen, waaronder diplomavooraarden. Artikel 5 betreft de stageverplichting. De artikelen 6 en 7 bevatten overgangsbepalingen. Artikel 6, eerste lid, bepaalt dat de personen die, op de datum van inwerkingtreding van dit besluit, sedert ten minste drie maanden de in artikel 3 bedoelde beroepswerkzaamheden uitoefenen voor eigen rekening of, als gevolmachtigden of organen, voor rekening van een rechtspersoon, op eigen verzoek worden ingeschreven op de lijst bedoeld in artikel 17, § 1, van de kaderwet van 1 maart 1976, overeenkomstig de bepalingen van het koninklijk besluit van 24 juni 1987 houdende organisatie van de overgangsregeling, bedoeld in artikel 17 van de kaderwet van 1 maart 1976 tot reglementering van de bescherming van de beroepstitel en van de uitoefening van de dienstverlenende intellectuele beroepen. Het tweede lid bepaalt dat bepaalde stukken, in afwijking van artikel 2 van dat koninklijk besluit van 24 juni 1987, ook als bewijs van de beroepsuitoefening kunnen gelden. Artikel 7 bepaalt dat de personen die binnen de twee jaar die volgen op

het jaar van de inwerkingtreding van dit besluit, de gereguleerde werkzaamheid hebben uitgeoefend in een band van ondergeschiktheid of onder statuut gedurende ten minste één jaar, indien zij het beroep in de hoedanigheid van zelfstandige wensen uit te oefenen, hun inschrijving kunnen bekomen op het tableau van de beoefenaars van het Beroepsinstituut van gezworen landmeters-experten zonder de stage te moeten vervullen, op voorwaarde dat zij :

"1° houder zijn van een van de diploma's opgesomd in artikel 4, § 1, 1°, van dit besluit;

2° bewijzen dat zij de gereguleerde activiteit tijdens de beschouwde periode hebben uitgeoefend aan de hand van de volgende twee documenten :

a) een arbeidsovereenkomst of een getuigschrift van een werkgever met aanduiding van de dienstperiode en de welomschreven aard van de uitgeoefende functie;

b) een getuigschrift van de controleur van de Directe Belastingen met betrekking tot de aangiften voor de inkomstenbelastingen die door de betrokkene werden gedaan tijdens de vereiste periode van werkzaamheid of een getuigschrift van de Rijksdienst voor sociale zekerheid waaruit blijkt dat voor de door de betrokkene tijdens deze periode geleverde dienstprestaties bijdragen werden gestort".

Dit koninklijk besluit trad in werking op 7 maart 1995 (artikel 8). Tegen dit besluit zijn een aantal annulatieberoepen hangende.

1.6. Verzoekers zijn naar eigen zeggen in maart-april 1995 door de burgemeester van hun respectieve verblijfplaats ingeschreven op de definitieve lijsten; zij zouden in 1995 tijdig de provisie van 1500 frank hebben betaald.

Er worden geen notulen overgelegd van de beslissing van de Nederlandstalige Raad van erkenning over de definitieve ledenlijst. Wel wordt in de samengevoegde zaken waarin het arrest nr. 65.974 van 22 april 1997 werd gewezen, een brief van 30 april 1996 voorgebracht van de secretaris van die raad waarbij hij de definitieve lijst van de Nederlandstalige gezworen

landmeters-experten aan de bevoegde minister toestuurt. Het wordt niet betwist dat alle verzoekers in die samengevoegde zaken, waaronder Marc MINNE en Roger Taelman, op deze lijst voorkomen.

1.7. Op 14 maart 1996 bericht de minister van Middenstand aan (onder meer) verzoekers dat zij ambtenaar van het kadaster zijn en dat deze cumulatie onverenigbaar wordt geacht met de functie van personeelslid bij het fiscaal overheidsbestuur, zodat zij ten onrechte op de gemeentelijke lijst werden ingeschreven aangezien de reglementering niet op hen van toepassing is. Indien zij - ongeacht het cumulatieverbod van de toezichthoudende minister - toch het gereguleerde beroep van gezworen landmeter-expert als zelfstandige, in hoofd- of bijberoep uitoefenen, wordt hen gevraagd dit vóór 31 maart 1996 mede te delen zodat zij op de lijst van personen die de verkregen rechten als zelfstandige genieten, gehandhaafd blijven; wel zou dit worden medegedeeld aan de minister van Financiën.

1.8. Bij ministerieel besluit van 18 april 1996 wordt met ingang van 1 maart 1996 de verkiezingscommissie samengesteld.

1.9. In een circulaire van 3 mei 1996 deelt de verkiezingscommissie mee dat alle ingeschreven personen de eerste leden zijn "als beoefenaars van het B.I.L." en dat zij die, zoals verzoekers, de provisie van 1500 frank hebben betaald, zullen deelnemen aan de verkiezingen bepaald op 20 juni 1996; de ultieme datum voor het indienen van de kandidaturen is bepaald op 21 mei 1996.

1.10. Naar eigen zeggen hebben verzoekers hun kandidatuur rechtsgeldig op 20 mei 1996 ingediend; zij werden ook ingeschreven op de kandidatenlijst.

1.11. Op 30 mei 1996 gaat de verkiezingscommissie over tot het "afsluiten van de kiezerslijst". Zij blijkt de inschrijving van (onder meer) beide verzoekers op deze lijst geweigerd te hebben. Het wordt niet betwist dat deze weigering gesteund is op het feit dat verzoekers ambtenaar zijn, waaruit dan wordt afgeleid dat ze geen lid van het instituut kunnen worden vanwege het koninklijk besluit nr. 46 van 10 juni 1982 betreffende de cumulaties van beroepsactiviteiten in sommige openbare diensten. Om dezelfde reden worden ook een aantal kandidaturen, waaronder die van verzoekers, geweigerd. Onder meer verzoekers vragen de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring van de beslissingen van de verkiezingscommissie van 30 mei 1996.

1.12. Bij arrest nr. 65.974 van 22 april 1997 wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging bevolen van :

"de beslissingen en akten van 30 mei 1996 van de verkiezingscommissie van de Gezworen Landmeters-Experts (B.I.L.), uitgevaardigd 'in samenwerking met de Minister van Landbouw en van Kleine en Middelgrote Ondernemingen (Middenstand) K. PINXTEN', waaronder :

- de beslissing om over te gaan tot het nazicht van de kiezers;
- de beslissing om na onderzoek de kiezerslijsten op te maken en om er verzoeker evenals de andere personen te weren die ambtenaar zijn en de wettelijke en reglementaire bepalingen, waaronder het K.B. van 10 juni 1982, miskennen;
- de beslissing om over te gaan tot het nazicht van de kandidaturen;
- de beslissing om van de kandidaatslijsten (verzoeker evenals) de andere personen te weren die ambtenaar zijn en de wettelijke en reglementaire bepalingen, waaronder het K.B. van 10 juni 1982, miskennen en bijgevolg niet kiezer kunnen zijn".

1.13. Ook in de arresten nr. 60.249 van 18 juni 1996, bevestigd bij arrest nr. 61.079 van 23 juli 1996, en nr. 60.250 van 18 juni 1996, bevestigd bij arrest nr. 61.100 van 31 juli 1996, worden beslissingen van 30 mei 1996 van de verkiezingscommissie geschorst.

1.14. Op 19 juni 1996 besluit de minister van Landbouw en van Kleine en Middelgrote Ondernemingen wat volgt :

"Ingevolge een beslissing in kortgeding van de Raad van State van 18/06/1996 betreffende de procedure ingesteld door sommige personen die door de verkiezingscommissie van de kiezerslijsten werden geschorst, dient de stemopneming voorzien op 20 juni 1996 te worden opgeschort tot na 18 juli 1996, wanneer de definitieve beslissing van de Raad van State zal bekend zijn".

1.15. Op 20 juni 1996 besluit de verkiezingscommissie de stemopneming voorlopig op te schorten.

1.16. Op 10 maart 1998 trekt de verkiezingscommissie de beslissingen genomen door de verkiezingscommissie op 30 mei 1996 met betrekking tot de goedkeuring van de definitieve lijsten van de kiezers in en beslist ze dat de kiezerslijsten worden teruggebracht in de versies voortkomende uit de lijsten die op 30 april 1996 door de raden van erkenning aan de verkiezingscommissie zijn toegezonden, dat de verkiezingen zullen worden georganiseerd binnen een termijn van 81 dagen ingaande op 11 maart 1998 en dat een nieuwe oproep aan de kandidaten zal worden gericht overeenkomstig het bestreden besluit.

1.17. Het bestreden koninklijk besluit, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 26 februari 1998, wijzigt het koninklijk besluit van 27 november 1985. Het luidt als volgt :

"Artikel 1. Artikel 17 van het koninklijk besluit van 27 november 1985 tot bepaling van de regels inzake de organisatie en de werking van de beroepsinstituten die voor de dienstverlenende intellectuele beroepen zijn opgericht, wordt vervangen door de volgende bepaling :

'Art. 17. Indien het aantal regelmatig voorgedragen kandidaten kleiner is dan het aantal te verkiezen leden, of bij gebrek aan een kandidaat met woonplaats in het Duitse taalgebied voor de toepassing van

artikel 8, § 3, van de wet, vult de voorzitter de lijst van de kandidaten aan door een beroep te doen op de leden die voldoen aan de verkiesbaarheidsvoorwaarden bepaald in artikel 3 en die gekozen worden onder de beoefenaars met de grootste anciënniteit, die op het tableau zijn ingeschreven en die geen deel uitmaken van de Raad of van een Kamer, naargelang van het geval. Bij gelijke anciënniteit wordt de oudste in leeftijd gekozen.

Indien het aantal geldig voorgedragen kandidaten kleiner is dan het aantal te verkiezen leden, of bij gebrek aan een kandidaat met woonplaats in het Duitse taalgebied voor de toepassing van artikel 8, § 5, van de wet, zijn de bepalingen van het eerste lid van toepassing'.

Art. 2. Artikel 69 van hetzelfde besluit wordt aangevuld met een tweede lid luidend als volgt :

'De Verkiezingscommissie is bevoegd om na te gaan of de kandidaten beantwoorden aan de voorwaarden inzake verkiesbaarheid, zoals bepaald in artikel 70, § 3. Zij is tevens bevoegd om de kandidaten te weigeren die niet aan de voorwaarden voldoen'.

Art. 3. Artikel 70, § 3, van hetzelfde besluit wordt aangevuld met de volgende leden :

'De kandidaten moeten tevens aantonen dat zij geen beroepsactiviteit uitoefenen die onverenigbaar is met het gereglementeerd beroep.

Indien zij een beroepsactiviteit uitoefenen waarop reglementair vastgestelde onverenigbaarheidsregels van toepassing zijn, moeten zij een schriftelijke verklaring van minder dan drie maand oud voorleggen uitgaande van de terzake bevoegde instantie waaruit blijkt dat er geen enkele onverenigbaarheid is met de uitoefening van het gereglementeerd beroep.

In de andere gevallen kan het bewijs worden geleverd door een verklaring op eer'.

Art. 4. Artikel 71 van hetzelfde besluit wordt aangevuld met een vijfde lid luidend als volgt :

'Indien het aantal regelmatig voorgedragen kandidaten kleiner is dan het aantal te verkiezen leden of bij gebrek aan een kandidaat met woonplaats in het Duitse taalgebied, voor de toepassing van artikel 8, § 3, van de wet, vult de voorzitter van de verkiezingscommissie de lijst van de kandidaten aan door een beroep te doen op de oudste in leeftijd onder de leden die voldoen aan de verkiesbaarheidsvoorwaarden bepaald in artikel 70, § 3.

Indien het aantal geldig voorgedragen kandidaten kleiner is dan het aantal te verkiezen leden, of bij gebrek aan een kandidaat met woonplaats in het Duitse taalgebied voor de toepassing van artikel 8, § 5, van de wet, zijn de bepalingen van het voorgaande lid van toepassing'.

Art. 5. De Minister die de Middenstand onder zijn bevoegdheid heeft, is belast met de uitvoering van dit besluit".

Dit besluit is in werking getreden op 8 maart 1998.

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep.

2.1.1. Overwegende dat de verwerende partij als exceptie van niet-ontvankelijkheid opwerpt dat verzoekers geen belang hebben bij hun beroep daar zij nog geen rechtsgeldig verzoek tot kandidaatstelling hebben ingediend en het dus louter speculatief is vooruit te lopen op een mogelijke beslissing van de verkiezingscommissie;

2.1.2. Overwegende dat een verzoeker belang heeft bij het bestrijden van een reglementair besluit wanneer dat besluit op hem zou kunnen worden toegepast en zijn situatie in ongunstige zin zou kunnen beïnvloeden; dat derhalve niet is vereist dat het bestreden besluit op het moment van het instellen van het annulatieberoep reeds effectief op de betrokken verzoeker is toegepast; dat, daargelaten de vraag of de voorheen door verzoekers ingediende kandidaatstellingen al dan niet blijven gelden, het te dezen duidelijk is dat verzoekers roeping hebben om zich kandidaat te stellen voor de verkiezingen van de organen van het Beroepsinstituut van gezworen landmeters-experten -zoals ze overigens reeds in het verleden hebben gedaan-, terwijl de toepassing van het bestreden besluit tot gevolg zou kunnen hebben dat ze van deelname als kandidaat aan de verkiezingen worden uitgesloten; dat het bestreden besluit derhalve op hen kan worden toegepast en hun situatie op ongunstige wijze kan beïnvloeden; dat de exceptie van niet-ontvankelijkheid niet gegrond is;

2.2.1. Overwegende dat de verwerende partij aanvoert dat de tweede verzoeker geen belang heeft bij het beroep daar hijzelf verklaart dat hij niet wordt

getroffen door de onverenigbaarheid bedoeld in artikel 3 van het bestreden besluit;

2.2.2. Overwegende dat artikel 2 van het bestreden besluit aan de verkiezingscommissie de bevoegdheid toekent om te oordelen over het voldoen aan de verkiesbaarheidsvoorwaarden; dat in artikel 3 van het bestreden besluit een nieuwe verkiesbaarheidsvoorwaarde wordt ingevoerd, te weten het niet uitoefenen van een beroepsactiviteit die onverenigbaar is met het gereguleerde beroep; dat het voldoen aan die verkiesbaarheidsvoorwaarde door verzoeker moet worden bewezen door het voorleggen van een schriftelijke verklaring van minder dan drie maanden oud uitgaande van de bevoegde overheid; dat niet wordt betwist dat verzoeker ambtenaar is; dat het, gelet op eerdere beslissingen van de verkiezingscommissie, niet onaannemelijk is dat hij zich ten gevolge van de toepassing van voornoemde bepalingen geen kandidaat zal kunnen stellen voor de komende verkiezingen voor het Beroepsinstituut van gezworen landmeters-experten, zodat het bestreden besluit zijn situatie ongunstig kan beïnvloeden; dat tweede verzoekers oordeel met betrekking tot het al dan niet bestaan van een onverenigbaarheid irrelevant is daar het al dan niet kunnen uitoefenen van zijn passief kiesrecht uiteraard niet van dat oordeel afhangt, maar wel van het kunnen voorleggen van een schriftelijke verklaring dat er geen onverenigbaarheid bestaat en van een beslissing van de verkiezingscommissie; dat de exceptie van niet-ontvankelijkheid niet gegrond is;

3. Over de gegrondheid van het beroep.

3.1.1. Overwegende dat verzoekers in het eerste onderdeel van hun tweede middel een schending van artikel 84 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State aanvoeren doordat het koninklijk besluit van 5 februari 1998 genomen werd na spoedadvies van drie

dagen, welke aanvraag gemotiveerd werd door "de omstandigheid dat de installatie en de werking van een nieuw opgericht beroepsinstituut niet in het gedrang mag worden gebracht en het behoorlijk functioneren van zulk instituut moet kunnen verzekerd worden"; terwijl :

"1ste en 2de onderdelen

(...) dat er maar één Beroepsinstituut is, waarvan verwerende partij oordeelt dat de werking in het gedrang is gekomen door het optreden van de Raad van State, met name het B.I.L.; dat verwerende partij het overigens niet aannemelijk kan maken dat het -in de aanhef- een ander 'Instituut in oprichting' zou bedoelen om te trachten de aanvraag tot spoedadvies rechtsgeldig te verantwoorden; dat de aanhef op zich bewijst dat verwerende partij werkelijk zinnens is om het bestreden K.B. toe te passen op de 'opgeschorte' B.I.L.-verkiezingen;

1ste onderdeel

(...) dat het verlenen van een spoedadvies tot gevolg heeft dat de Raad van State in de onmogelijkheid geplaatst wordt om de ontwerptekst grondig te toetsen en zijn essentiële preventieve rol in het Belgisch staatsbestel waar te nemen; dat zulks gevolgen kan hebben, ondermeer voor de rechtsorde en voor de rechtszekerheid;

(...) dat de aangevoerde spoed in casu niet op afdoende wijze bijzonder gemotiveerd is en zelfs tegenstrijdig voorkomt; dat het immers kennelijk onjuist is om te betogen dat, precies bij gebreke aan een nieuw K.B., de installatie en de werking van (het) B.I.L. in het gedrang zou komen; dat zulke bezwaren enkel voortspruiten door de afwachtende houding van verwerende partij;

dat er immers geen enkel beletsel is dat de (hernieuwde) B.I.L.-verkiezingen zouden plaatsgrijpen op grond van de ex tunc wedersamengestelde kiezers- en kandidatenlijsten; dat deze oorspronkelijke lijsten sedert geruime tijd opnieuw tegenstelbaar waren, ten laatste sinds 22 april 1997 d.m.v. het arrest nr. 65.974 (ARTOIS e.a.), (in vervolg van (de) schorsingsarresten nr. 60.250 van 18 juni 1996, bevestigd bij arrest nr. 61.100 van 31 juli 1996, (ARNOULD) en nr. 60.249 van 18 juni 1996, bevestigd bij nr. 61.079 van 23 juli 1996 (VINK));

(...) dat thans overigens vastgesteld kan worden dat het K.B. van 5 februari 1998 niet (meer) voorhoudt dat de Verkiezingscommissie kiezers had mogen weren van deelname aan de verkiezingen; dat er aangenomen kan worden dat, wat dit punt betreft, de verwerende partij zich na lang dralen thans terecht schikt naar de arresten van de Raad van State;

dat de werkelijke motieven veeleer voortspruiten uit het opdringen door de Verkiezingscommissie van

welbepaalde kandidaten en uit de voortdurende bezorgdheid tot het weren van andere kandidaten; dat verwerende partij aldus handelt, vertrekkende van haar aantijging en premisse dat, indien deze andere kandidaten verkozen zouden worden, het Instituut niet goed zou functioneren; dat zulk verwijt noch bewezen is noch aanneembaar is;

dat verwerende partij niet aantoont dat het volstrekt noodzakelijk zou zijn om de verkiesbaarheidsvoorwaarden te wijzigen teneinde een 'goede' kiesuitslag te bekomen;

(...) dat wanneer verwerende partij sinds 22 april 1997 - nader bekeken reeds vroeger, sinds het tweede schorsingsarrest van 31 juli 1996 - nalaat om zich meteen te schikken, ze later niet gerechtigd is om aan te voeren dat een advies binnen drie dagen dient verleend te worden; dat er misbruik gemaakt wordt van het aanvragen van een spoedadvies";

3.1.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop samengevat antwoordt : Uit de samenlezing van artikel 3, § 1, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State (hierna : de R.v.S.-wetten) (hoogdringende gevallen waarin geen advies moet worden gevraagd) en artikel 84, eerste lid, 2° (spoedeisende gevallen waarin een advies binnen drie dagen wordt gevraagd) volgt dat de spoedeisendheidsgraad in het eerste geval hoger dient te zijn dan in het tweede geval en dat spoedeisendheid in het tweede geval minder streng dient te worden beoordeeld; en de afdeling wetgeving zelf maakt in het eerste advies L. 27.170/3 van 9 december 1997 geen opmerkingen bij het indienen van een adviesaanvraag conform artikel 84 en bij de motivering van het spoedeisend karakter, zij merkt op dat zij onderzocht heeft "of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan", zodat mag worden aangenomen dat zij onderzocht heeft of aan 'het vormvereiste van spoedeisendheid' is voldaan; ook in haar tweede advies L. 27.338/3 van 27 januari 1998 maakt zij geen bezwarende opmerkingen nopens vormvereisten; ingevolge dit "omstandig stilzwijgen" zijn de niet bekritiseerde bepalingen van het besluit de facto bekleed met een hoedanigheid van

de jure ontvankelijkheid voor rechtsgeldige toepassing en juridische afdwingbaarheid in ons rechtsbestel;

Overwegende dat de verwerende partij voorts stelt :

"In het eerste onderdeel van hun tweede middel vermelden de verzoekende partijen dat (de organisatie van) de verkiezingen van het Beroepsinstituut van de Gezworen Landmeters-Experten zouden kunnen worden voortgezet, onafhankelijk van de bestreden akte, op basis van de juridische situatie die aan de beslissingen van 30 mei 1996 voorafging.

In werkelijkheid gebiedt het principe van onmiddellijke inwerkingtreding van wetgevende en reglementaire teksten evenwel dat vanaf de inwerkingtreding van de bestreden akte, de voortzetting van de verkiezingen verloopt in overeenstemming met de bepalingen (bijv. voorwaarden) die vervat zijn in de nieuwe reglementering.

Aangezien in casu de dreiging bijzonder reëel was geworden dat de volledige organisatie van de verkiezingen materialiter niet langer binnen de voorgeschreven termijn zouden kunnen worden gerealiseerd (op het ogenblik van inwerkingtreding nog maar 81 dagen), was de bekrachtiging van de bestreden akte dan ook daadwerkelijk hoogdringend.";

3.1.3. Overwegende dat verzoekers repliceren, samengevat, dat de berekeningswijze van 81 dagen zinloos is aangezien de termijn van 18 maanden reeds lang voorbij is en het even zinloos is de hoogdringendheid te motiveren met de stelling dat de verkiezingen zonder het bestreden besluit niet konden worden georganiseerd terwijl dit wel voor andere beroepsinstellingen kon, dat het onderscheid gemaakt tussen hoogdringendheid en spoedeisendheid academisch is en dat de afdeling wetgeving enkel nagaat of de motivering van de spoedeisendheid in de aanhef is opgenomen maar geen fiat ten gronde geeft en dit binnen 3 dagen ook niet kan aangezien zij doorgaans de hele achtergrond van de zaak niet kent; dat zij voorts verwijzen naar het feit dat in de adviesaanvraag de motivering van de spoedeisendheid in de aanhef niet volledig is hernomen;

3.1.4. Overwegende dat de afdeling wetgeving de eerste beoordelaar is van de rechtmatigheid van de -termen van artikel 84 van de R.v.S.-wetten- "bijzondere redenen" die in een haar overgelegde adviesaanvraag worden uiteengezet ter verantwoording van de spoedeisendheid van die aanvraag; dat aangenomen mag worden dat als zij daaromtrent geen opmerkingen maakt, zij van oordeel is dat de gegeven verantwoording niet iedere overtuigingskracht ontbeert; dat de overheid die het advies heeft aangevraagd, er alsdan in principe mag op vertrouwen dat zij aan de overgelegde tekst voortgang mag verlenen zonder op het rechtmatigheidsbezwaar van gebrek aan spoedeisendheid te stuiten; dat dit principe niet absoluut is; dat de overheid er zich met name niet kan op beroepen wanneer blijkt dat zij de afdeling wetgeving misleidend heeft voorgelicht omtrent de "bijzondere redenen" die haar tot haar verzoek om spoedbehandeling hebben gebracht, of nog wanneer achteraf -na de adviesaanvraag- aan het licht komende gegevens er doen van blijken dat die "bijzondere redenen" in weerwil van de bij de aanvraag opgewekte schijn iedere overtuigingskracht ontbeerden; dat in gevallen als aangehaald de overheid immers niet staande kan houden dat haar vertrouwen werd beschaamd;

Overwegende dat niet bewezen is dat men zich te dezen in een uitzonderingsgeval bevindt; dat het eerste onderdeel van het tweede middel niet gegrond is; dat in zijn verslag het bevoegde lid van het auditoraat zich tot het onderzoek van dat onderdeel heeft beperkt,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De debatten worden heropend.

Artikel 2.

Het door de auditeur-generaal aangestelde lid van het auditoraat wordt belast met een aanvullend onderzoek.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drieëntwintig februari 1900 negenennegentig, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	voorzitter,
	J. BOVIN,	staatsraad,
	J. BAERT,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. BORRET.